

DOSLOV

Knihu, která by zahrnovala celoživotní dílo Jarmily Lorencové, jsem nosil v hlavě poslední dva roky. Trpělivě jsem fotil, sháněl a shromažďoval fotografie (ať už papírové nebo digitální), třídil autorčin archiv a celou dobu si v hlavě promýšlel, jak by měla kniha vypadat. Dát pak dohromady tuto publikaci trvalo dalšího půl roku.

V knize je uvedeno 426 obrazů a 96 tapiserií (plus 11 návrhů tap.), což je sice větší část z toho, co se mi podařilo nashromáždit, stále to je však jen zlomek z celé autorčiny tvorby. I když znám paní Jarmilu téměř polovinu svého života, s její tvorbou jsem obeznámen jako málokdo jiný, pomáhal jsem jí v minulosti s pořádáním výstav a vydával její katalogy, tak jsem při zpracování materiálů do knihy neustále nevycházel z úžasu, kolik toho dokázala za svůj život vytvořit.

V žádném případě si nekladu v této knize za cíl hodnotit její obrazy, nemám k tomu ani potřebné vzdělání, ani oprávnění. Rozdělují si však umělecká díla dle stupnice „nelíbí – líbí – vyzařují – líbí a zároveň vyzařují“. Bez nadsázky mohu říci, že dílo Jarmily Lorencové pro mě spadá do poslední škály stupnice, tj. „líbí a zároveň vyzařují“, a jak už mi potvrdilo nezávisle na sobě hodně lidí, na její obrazy se dá koukat každý den a vždy má člověk pocit, že ho stále něčím novým oslovují. Její obrazy a tapiserie se jednoduše nikdy „neokoukají“.

A když přijde ke mně domů návštěva, rozhlédne se a jako první se zeptá: „To je krásný obraz. Kdo ho kreslil?“, vím, že nejsem ovlivněný, ale že to takto podobně vnímají i ostatní. A to je pro umělce největší vyznamenání.

I když jsem sem nemohl umístit všechny sehnané a nafocené obrazy, je jich i tak hodně. Věřím však, že množství obrázků není na škodu, ale naopak, že po prolistování knihy bude mít čtenář podobné pocity, jako mám já. Že je Jarmila Lorencová umělkyně, která za sebou nechala dílo takového rozsahu jako málokdo. A že si každý v její tvorbě najde něco, co ho zaujme.

Na závěr tohoto povídání jsem si dovolil umístit téměř „osobní“ kresbu Jarmily Lorencové „Kristus, jak ho vidím já“. Nevím, jak to pocítí ostatní, ale mě kresba dojímá a myslím si, že není lepšího obrázku na závěr knihy, než je tento.

Antonín Červený, 10. 5. 2018

Celý lidský osud se dá zachytit v obrazech, zákmit myšlenky, pocity či výjevy ze snu. Cítím obraz jako obrovské vnitřní drama – spojení vnějšího a vnitřního světa člověka. Originalita nespočívá v tom, namalovat něco, co ještě nikdo nenamaloval, ale vyjádřit svými obrazy to, co cítím právě já, mé myšlenky, sny a lásku k lidem a přírodě ukryté hluboko v mém nitru. Vnitřní napětí, dramatictvo v liniích, někdy i nefigurativní autorské vyjádření nutí k většímu přemýšlení. Přála bych si, aby v mých obrazech zůstaly nálady okamžiků, které, ztvárněny mými tahy štětcem, učí pochopit životní okamžiky zdánlivě nepochopitelné, ukryté hluboko v nás.

Doufám, že se vám kniha s obrazy líbila a že vám třeba i přinese její prohlížení inspiraci a sami začnete někdy malovat.

Samotnou mě dodatečně při korektuře knihy překvapilo, kolik obrazů a tapiserií za mnou zůstalo, nikdy jsem je nepočítala, téměř se tomu sama zdráhám uvěřit...

Přeji vám všem to nejlepší a také abyste měli tak naplněný život, jako jsem měla já.

J. Lorencová, 3. 5. 2018

Jarmila Lorencová na své zahrádce
květen 2018

Vydal: Ing. Antonín Červený, Agape Brno, červen 2018

Text: Ing. Antonín Červený, 2018

Sazba: Ing. Antonín Červený, 2018

Tisk: Tribun EU, s. r. o., Brno